

FORSETA BRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 10. október 1969.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið, samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar föstudaginn 10. október 1969.

Um leið og ég birti þetta, er öllum, sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett, að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört að Bessastöðum, 24. september 1969.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Bjarni Benediktsson.

Nr. 90.

20. október 1969.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands,
nr. 76/1958, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 20. október 1969 á tillögu menntamálaráðherra um eftirfarandi breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands, nr. 76 frá 17. júní 1958, með áorðnum breytingum:

1. gr.

V. kafli B. Læknadeild, 42. og 43. gr., orðist svo:

42. gr.

Kennsla, rannsóknir og nám í læknadeild, svo og um stjórn deildarinnar.

a. Hlutverk deildarinnar.

1. Kennsla og rannsóknir í læknisfræði og skyldum greinum.
2. Kennsla læknakandidata eftir því, sem tilefni og ástæður gefast til.
3. Ráðgjöf um heilbrigðismál fyrir stjórnvöld samkvæmt lögum.

b. Inntökuskilyrði.

Aðgang að læknisfræðinámi í læknadeild hafa þeir, sem lokið hafa stúdentsprófi við íslenska menntaskóla eða öðru samsvarandi prófi. Deildin getur þó sett lágmarkseinkunnir í stúdentsprófi sem skilyrði inntöku.

Réttur þeirra, er falla á fyrsta árs prófum, til áframhaldandi setu í deildinni skal ekki vera meiri en réttur nýstúdentu til inngöngu.

c. **Stjórn deildarinnar.**

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarforseta, deildarráðs og deildarfunda.

Deildarforseti hefur umsjón með störfum deildarinnar, og er í forsæti á fundum. Deildarforseta skal kjósa á deildarfundi úr hópi prófessora til tveggja ára í senn.

Varaforseti skal kosinn á sama hátt til tveggja ára.

Deildarráð. Deildarforseta til aðstoðar við afgreiðslu mála skal vera 6 manna deildarráð. Skulu prófessorar tilnefna 3 fulltrúa úr sínum hópi, dósentar 2 úr sínum hópi og Félag læknanema annan fulltrúa sinn á deildarfundum sem fulltrúa í deildarráði. Gildir kosning til tveggja ára. Enginn má sitja í deildarráði lengur en fjögur ár í senn. Velja skal fulltrúa kennara í deildarráð þannig, að þeir annizt kennslu á sem flestum stigum námsins..

Fundi skal halda í deildarráði eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði og oftár, ef þörf gerist.

Varadeildarforseta skal heimil seta á fundum ráðsins, og hefur hann þar tillögurétt. Sama gildir um formann kennslunefndar og kennslustjóra. Deildarráð getur kvatt til ráðuneytis sérfræðinga úr hópi kennara.

Fundir eru því aðeins lögmætir, að minnst 5 af 7 atkvæðisbærum fulltrúum í deildarráði séu viðstaddir.

Deildarráð hefur úrslitavald í öllum málum, er deildina varða, öðrum en þeim, er við koma kennslu og kennsluháttum, sbr. 42. gr. d. um kennslunefnd, svo og málum, er varða embættaveitingar og veitingu doktorsnafnbóta. Ef deildarráð getur ekki útkljáð mál, skal vísa því til deildarfundar. Málum skal einnig vísað til deildarfundar, ef deildarforseti eða minnst 3 ráðsmenn óska þess.

Stúdent sá, sem sæti á í deildarráði, hefur ekki atkvæðisrétt, þegar ráðið fjallar um erindi frá heilbrigðisstjórninni.

Leggja skal greinargerðir frá kennslunefnd fyrir deildarráð til umsagnar. Deildarforseti skal síðan leggja slíkar greinargerðir, ásamt umsögn deildarráðs, fyrir næsta deildarfund.

Færa skal nákvæma gerðabók um starf deildarráðs.

Deildarfundi skal halda minnst tvisvar á ári, í apríl og nóvember, en oftár ef tilefni er til. Enn fremur skal boðað til deildarfunda, ef minnst einn þriðji hluti atkvæðisbærra deildarmanna æskir þess. Deildarfundi sitja prófessorar, dósentar, lektorar og forstöðumenn vísindastofnana, er lúta læknadeild, svo og tveir fulltrúar læknastúdenta, tilnefndir af aðalfundi deildarfélags. Prófessorar, forstöðumenn vísindastofnana, fastráðnir dósentar og lektorar, sbr. 10. gr. 2. mgr. háskólalaga, svo og fulltrúar stúdenta, hafa atkvæðisrétt. Stúdentar hafa þó ekki atkvæðisrétt um embættaveitingar né veitingu doktorsnafnbóta. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði deildarforseta úrslitum.

Deildarfundi skal boða bréflaga með minnst viku fyrirvara. Allir kennarar, sem sæti eiga á deildarfundum, eru skyldir til þess að sækja þá. Deildarfundur er lögmætur, ef minnst helmingur atkvæðisbærra manna situr fund.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem varða kennslu, kennsluhætti og breytingar á kennslufyrirkomulagi í deildinni, svo og um embættaveitingar og veitingu doktorsnafnbóta. Deildarfundur hefur úrslitavald í þeim málum, sem til hans kann að vera vísað frá deildarráði.

Deildarfundur getur vísað málum til deildarráðs til nánari athugunar og umsagnar.

Deildarforseti skal á deildarfundi gera grein fyrir afgreiðslu mála í deildarráði.

d. Kennslutilhögun.

Um kennslutilhögun deildarinnar fjalla eftirtaldir aðilar:

1. Deildarfundir.
2. Deildarráð.
3. Deildarforseti.
4. Kennslunefnd.
5. Kennslustjóri.
6. Skrifstofa.

Kennslustjóri.

Einn af kennurum deildarinnar er ráðinn sem kennslustjóri gegn sérstakri þóknun. Ráðningartími kennslustjóra er eitt ár í senn og miðast við 1. júlí. Endurráðning er heimil. Veita má kennara undanþágu frá kennsluskyldu á fullum launum á meðan hann gegnir stöðu kennslustjóra.

Störf kennslustjóra:

1. Samning lestrar og kennsluáætlunar (sbr. 23. grein) í samvinnu við kennara deildarinnar, enda staðfesti deildarfundur hana.
2. Samræming námsefnis, kennslu og prófa.
3. Leiðbeiningar fyrir stúdenta og kennara.
4. Skipulag og eftirlit með prófum í samráði við deildina og skrifstofu Háskóla Íslands.

Kennslunefnd.

Í kennslunefnd sitja 11 fulltrúar. Þeir eru: Deildarforseti, kennslustjóri, 6 aðrir kennarar og 3 fulltrúar stúdenta. Skulu kennarar á hverju hinna 6 kennsluára velja 1 úr sínum hópi í kennslunefnd. Fulltrúar kennara í nefndinni eru kosnir til tveggja ára í senn. Í fyrsta sinn verða þrír kosnir til eins árs og þrír til tveggja ára. Endurkjör er heimilt. Fulltrúar stúdenta eru tilnefndir af Félagi læknanema, sem jafnframt ákveður hver þeirra skuli sitja eitt ár eða fleiri í nefndinni. Nefndin velur sér formann úr hópi hinna 6 kosnu kennara.

Verkefni kennslunefndar:

1. Stöðug endurskoðun gildandi kennslufyrirkomulags.
2. Nefndin fylgist með þróun kennslumála hérlendis og erlendis og þá einkum þróun læknakennslu.
3. Nefndin gerir tillögur um breytingar á kennslu og prófum, ef þörf krefur, bæði hvað snertir kennslufyrirkomulag í heild og í einstökum greinum.
4. Ýmis önnur mál varðandi nám og kennslu.

Skrifstofa.

Deildarforseti og kennslustjóri ráða nauðsynlegt skrifstofulið í samráði við háskólaritara eftir því sem fjárveitingar leyfa.

e. Kennslutími.

Kennsluárið í læknadeild er samfellt frá 15. september til 15. júní án misserisskiptingar, en skipta má árinu milli einstakra kennslugreina eftir því, sem þörf krefur. Námsár í deildinni frá innritun til lokaprófs eru 6, en

heildarnámstími má ekki vera lengri en 8 ár. Undantekningar má veita vegna veikinda eða annarra forfalla, lögmætra að dómi deildarfundar. Kennslunefnd er heimilt að veita stúdentum, sem lokið hafa prófum a. m. k. fyrstu tveggja námsára, eins árs leyfi frá deildinni til annars náms eða rannsóknarstarfa. Miða skal leyfið við eitt háskólaár hverju sinni, frá 15. september að telja.

f. Kennslugreinar.

Kennslan í hverri námsgrein er miðuð við, að stúdent fái yfirferð yfir öll aðalatriði hennar áður en hann skráir sig til prófs í greininni. Kennslan fer fram í fyrirlesturum, samtölum, umræðuhópum, með sýningum og verklegum æfingum. Kennslustjóri skal sjá um, að kennslan í einstökum greinum verði samhæfð heildinni eins og frekast verður við komið, meðal annars með upp-riðjun undirstöðugreina í tengslum við kennslu í klínískum greinum og samkennslu í þeim. Stúdentar, sem eru í verklegu námi á sjúkradeildum eða rannsóknastofum, skulu sitja fræðslufundi þeirra. Enn fremur skulu stúdentar, sem lokið hafa prófi annars árs, sækja almenna fræðslufundi kennslusjúkra-húsanna.

Til almennrar læknakennslu teljast þessar greinar:

1. Efnafræði, lífræn og ólífræn.

Efnafræði I. Á fyrsta námsári munnleg undirbúningskennsla í efnafræði, aðallega sniðin fyrir stúdentana, sem ekki hafa fengið kennslu í efnafræði í lærdómsdeild. Próf er skriflegt í lok nóvember. Einkunn reiknast ekki til læknisprófs, en lágmarkseinkunn er nauðsynleg til þess að fá að halda áfram námi í efnafræði, líffærafræði og eðlisfræði.

Efnafræði II. Kennsla er munnleg og verkleg á fyrsta námsári. Í ólífrænni efnafræði eru kennd grundvallaratriði almennrar efnafræði, þar með talin höfuðatriði eðlisefnafræðinnar (physical chemistry), frumefnafræði og efnabreytingar. Í lífrænni efnafræði eru kennd grundvallaratriði varðandi aromatiskeg og alifatísk efni og gerð grein fyrir þýðingu þeirra í lífefnafræði. Próf eru í lok fyrsta námsárs og eru skrifleg og verkleg. Einkunn fyrir skriflega prófið er reiknuð til læknisprófs.

2. Eðlisfræði.

Eðlisfræði I. Á fyrsta námsári munnleg og verkleg kennsla í eðlisfræði (Eðlisfræði I), aðallega sniðin fyrir stúdentana, sem hafa ekki fengið kennslu í eðlisfræði í lærdómsdeild.

Próf er skriflegt í lok nóvember. Einkunn reiknast ekki til læknisprófs, en lágmarkseinkunn er nauðsynleg til að fá að halda áfram námi í efnafræði, líffærafræði og eðlisfræði II.

Eðlisfræði II. (medicinsk fysik). Kennsla er munnleg og verkleg á fyrsta námsári. (Eðlisfræði II.) Farið er yfir þau atriði eðlisfræðinnar, sem hafa mesta þýðingu í líffræði og eru m. a. nauðsynleg undirstaða náms í lífeðlisfræði. Fjallað er um mælingar og tæki, sem notuð eru í læknisfræði.

Skriflegt próf er í lok kennsluárs með einkunn, sem reiknast til læknisprófs.

3. Læknisfræðileg staðtölufraði.

Kennslan fjallar um þau grundvallaratriði staðtölufraðinnar, sem sérstaklega snerta læknisfræði og mat á tölulegum niðurstöðum rannsókna,

svo sem útreikninga á líkum, tíðni, dreifingu, meðalgildum, frávikum og samanburð á slíkum útreikningum.

Skriflegt próf með lágmarkseinkunn, sem ekki er reiknuð með til læknisprófs, er í lok kennslunnar.

4. Erfðafræði.

Kennslan er munnleg og fer fram á námskeiði. Kennslan fjallar um grundvallarlögmál erfðafræðinnar og þýðingu þeirra fyrir mannfæðir, annars vegar eðlilegra eiginleika og hins vegar ýmissa afbrigða og sjúkdóma, sem verður fjallað um síðar í náminu.

Skriflegt próf með lágmarkseinkunn, sem ekki er reiknuð með til læknisprófs, er í lok námskeiðsins.

5. Heimspekileg forspjallavísindi.

Um kennslu í þessari grein vísast til 52. greinar.

6. Líffærafræði, vefjafræði og fósturfræði.

Líffærafræði I. Á fyrsta námsári er kennd líffærafræði beina, vöðva og liða og auk þess vefjafræði sömu líffærakerfa (Líffærafræði I). Einnig er kennd fósturfræði. Kennslan er munnleg og er skriflegt próf í lok kennsluárs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

Líffærafræði II. Á öðru námsári er kennd líffærafræði og vefjafræði annarra hluta líkamans, en beina, vöðva og liða. Einnig er kennd svæðalýsing. Kennslan er munnleg og verkleg. Próf er í lok kennsluárs og reiknast einkunn til læknisprófs.

Kennsla í líkkrufningum má fara fram að sumarlagi. Verklega kennslan í vefjafræði fer fram á öðru námsári.

7. Lífefnafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á öðru námsári. Kennslan er um efnabyggingu líkamans og þær efnabreytingar, sem liggja til grundvallar vexti og viðhaldi hans. Próf er í lok kennsluárs. Einkunn er reiknuð til læknisprófs.

8. Lífeðlisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á öðru námsári, um störf, stjórn og samhæfingu allra vefja, líffæra og líffærakerfa. Próf er í lok kennsluárs. Einkunn er reiknuð til læknisprófs.

Leitazt skal við að samræma kennsluna í líffærafræði, lífefnafræði og lífeðlisfræði.

9. Sálarfræði fyrir lækna.

Kennslan er munnleg og fer fram í tengslum við kennslu í líffæra- og lífeðlisfræði taugakerfisins á öðru námsári. Farið er yfir helztu atriði þróunarsálfræði, persónuleika, skynjun, nám, greind, tilfinningalíf og félagssálfræði og byggt á því, sem kennt hefur verið í forspjallavísindum. Próf er í lok kennsluárs með lágmarkseinkunn, sem reiknast ekki til læknisprófs.

10. Líffærameinafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á þriðja námsári. Kennslan er um allar helztu sjúklegar breytingar í vefjum, líffærum og líffærakerfum, orsakir þeirra, myndun, útlit og afleiðingar. Próf er í lok kennsluárs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

11. Lyfja- og eiturefnafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á þriðja námsári og fjallar um upptöku, áhrif og útskilnað lyfja hjá heilbrigðum og sjúkum. Einnig eru kennd helztu atriði eiturefnafræði og helztu atriði varðandi lyfseðlaskrifir. Próf er í lok kennsluárs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

12. Sýkla- og ónæmisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á þriðja námsári og fjallar um allar helztu sýklategundir, byggingu þeirra, eiginleika og áhrif á vefi líkamans. Farið er yfir helztu atriði ónæmisfræðinnar. Próf er í lok kennsluárs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

13. Handlæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg. Munnlega kennslan fer fram á fjórða og sjötta námsári. Verklega kennslan fer fram á þriðja, fjórða og sjötta námsári. Verklega kennslan á slysastofu fer fram á sjötta námsári. Kennslan fer fram í nánnum tengslum við kennslu í lyflæknisfræði. Kennslan fjallar um greiningu og meðferð sjúkdóma, sérstaklega þeirra, sem handlæknis- aðgerðum er beitt við. Munnlegt, skriflegt og verklegt próf í handlæknisfræði er í lok sjötta árs og reiknast einkunnir til læknisprófs.

14. Lyflæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg. Munnlega kennslan fer fram á fjórða og sjötta námsári, og verklega kennslan á þriðja, fjórða og sjötta námsári. Kennslan fer fram í nánnum tengslum við kennsluna í handlæknisfræði. Kennslan fjallar um greiningu og meðferð sjúkdóma, sérstaklega þeirra, sem lyflækningum er beitt við. Munnlegt, skriflegt og verklegt próf í lyflæknisfræði er í lok sjötta árs og reiknast einkunnir til læknisprófs.

15. Framhaldskennsla í undirstöðugreinum.

Á 4.—6 námsári skal fara fram viðbótarkennsla í undirstöðugreinum, svo sem lífeðlisfræði, lífefnafræði og fleiri greinum.

Kennsla fjalli um undirstöðuatríði gagnasöfnunar og nýtingu þessara fræða við greiningu og lækningu sjúkdóma.

Kennslunefnd og kennslustjóri marka þessum kennslugreinum stað og tíma í námsskrá, eftir aðstæðum og að fengnum tillögum kennara greinanna.

16. Svæfingafraði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fjórða námsári og fer fram í nánnum tengslum við kennsluna í handlæknis- og lyflæknisfræði. Kennslan fjallar um helztu atriði varðandi deyfingar, svæfingar og endurlífgun. Próf er í lok fjórða árs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

17. Augnlæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fjórða námsári. Kennslan er um greiningu og meðferð augnsjúkdóma. Próf er í lok fjórða árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

18. Geislalækningafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fjórða námsári. Kennslan er um greiningu sjúkdóma með röntgenmyndum. Einnig eru kennd undirstöðuatríði geisla- meðferðar og geislavarna. Próf er í lok fjórða árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

19. Háls-, nef- og eyrnalækningafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fjórða námsári. Kennslan er um greiningu og meðferð sjúkdóma í hálsi, nefi og eyrum. Próf er í lok fjórða árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

20. Húð- og kynsjúkdómafræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fjórða námsári. Kennslan er um greiningu og meðferð húð- og kynsjúkdóma. Próf er í lok fjórða árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

21. Barnalæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fimmta námsári. Kennslan er um greiningu og meðferð barnasjúkdóma. Próf er í lok fimmta árs. Einkunn reiknast til læknisprófs. Kennsla í meðferð nýfæddra barna fer fram með náinni samvinnu milli barnadeildar og fæðingadeildar. Kennsla í geðsjúkdómum barna fer fram í náinni samvinnu milli barnadeildar og geðsjúkdóma-deildar.

22. Geðlæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fimmta námsári og er um greiningu og meðferð geðsjúkdóma. Próf er í lok fimmta árs og reiknast einkunn til læknisprófs. Um kennslu í geðsjúkdómum barna, sjá barnasjúkdómafræði.

23. Fæðingar- og kvenlæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fimmta ári. Kennslan er um greiningu og meðferð kvensjúkdóma. Kennslan í fæðingarfræði er um eftirlit með barnshafandi konum, fæðingarhjálp og meðferð kvenna eftir barnsburð. Próf er í lok fimmta árs. Einkunn reiknast til læknisprófs. Um kennslu í meðferð nýfæddra barna, sjá barnasjúkdómafræði.

24. Taugalæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á fimmta námsári og fjallar um greiningu og meðferð taugasjúkdóma. Próf er í lok fimmta árs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

25. Heimilislæknisfræði.

Kennslan er verkleg á sjötta námsári og fer fram á væntanlegri heimilislækningastöð læknadeildar Háskóla Íslands og hjá héraðslæknum eftir því, sem um semst. Stúdent tekur þátt í öllum störfum stöðvarinnar og héraðslæknisins. Kennslan miðar að því að veita stúdentum innsýn í störf og aðstöðu heimilislækna. Verklegt próf (heimilislæknisvitjun eða klinik) er haldið í lok sjötta árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

26. Félagslæknisfræði.

Kennslan fer fram á sjötta námsári og er í nánú sambandi við kennslu í heilbrigðisfræði, heimilislækningum og endurhæfingu. Kennslan er munnleg og verkleg og fjallar meðal annars um skipan heilbrigðismála, þar með taldar almannatryggingar, starfsemi heilsuverndarstöðva og áhrif heimilis eða félagslegra aðstæðna á gang sjúkdóma. Próf er í lok sjötta árs og er einkunn reiknuð til læknisprófs.

27. Heilbrigðisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á sjötta námsári og fjallar um helztu atriði heilbrigðisfræði, þar með talið sóttvarnir, atvinnusjúkdómar, manneldisfræði og áhrif umhverfis. Próf er í lok sjötta árs og reiknast einkunn til læknisprófs.

28. Endurhæfingarfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg á sjötta námsári. Kennslan fjallar um andlega og líkamlega endurhæfingu sjúkra og fer fram í nánú sambandi við kennsluna í félagslækningum. Próf er í lok sjötta árs. Einkunn reiknast til læknisprófs.

29. Réttarlæknisfræði.

Kennslan er munnleg og verkleg og er á sjötta námsári. Próf er í lok sjötta árs og er einkunn reiknuð til læknisprófs.

43. gr.

Próf í læknadeild.

Um almenn ákvæði um próf vísast til sjötta kafla reglugerðar um Háskóla Íslands.

Próf í læknadeild eru haldin í lok hvers kennsluárs nema í nokkrum greinum, þar sem einkunn reiknast ekki til læknisprófs. Próf geta verið munnleg, skrifleg eða verkleg. Kennslustjóri ákveður í samráði við kennara og deildarforseta, hvernig prófa skuli, og skal það tilkynnt í upphafi kennsluárs.

Árangur stúdents í verklegu námi er metinn af þeim kennara, sem kennsluna annast. Kennari skilar skriflegum vitnisburði til skrifstofu Háskólans og eru gefnar fjórar einkunnir: 1. ágætt, 2. gott, 3. sæmlegt og 4. slæmt. Sá, sem hlýtur einkunnina slæmt, telst ekki hafa lokið verklega náminu og getur ekki sagt sig til prófs. Einkunnir fyrir verklegt nám eru skráðar á prófskirteini, en reiknast ekki með til lokaeinkunnar.

Einkunnir í eftirtöldum greinum teljast til aðaleinkunnar við læknispróf:

Eðlisfræði II	½
Efnafræði II	1
Líffærafræði I	½
Líffærafræði II	1
Lífefnafræði	1
Lífeðlisfræði	1
Líffærameinafræði	1
Lyfja- og eiturefnafræði	1
Sýkla- og ónæmisfræði	½
Handlæknisfræði	3
Lyflæknisfræði	3
Svæfingafræði	½
Augnsjúkdómafræði	½
Geislalæknisfræði	½
Háls-, nef- og eyrnasjúkdómafræði	½
Húð- og kynsjúkdómafræði	½
Barnasjúkdómafræði	1
Geðsjúkdómafræði	1
Kvensjúkdóma- og fæðingafræði	1

Taugasjúkdómafræði	1/2
Heimilislæknisfræði	1
Heilbrigðisfræði	1
Félagslæknisfræði	1/3
Réttarlæknisfræði	1/3
Endurhæfingarfræði	1/3

Samtals 22 einkunnir

Deildarráði er heimilt að fengnum tillögum kennslunefndar að breyta hlutfallstölum einkunna, enda sé það tilkynnt í upphafi kennsluárs.

Þau próf, sem tekin eru samtímis, skulu skoðast sem prófhluti í merkingu 68. gr. Stúdent telst ekki hafa staðizt vorpróf fyrsta árs, hafi hann hlotið lægri meðaleinkunn en 9 í hinum fjórum prófgreinum eða undir 7 í einhverri þeirra. Þó skal hann ekki þurfa að þreyta próf í verklegri efnafræði að nýju. Til þess að fá að þreyta skriflegu prófin skal stúdentinn hafa staðizt próf í verklegri efnafræði.

Stúdent telst ekki hafa staðizt próf í eðlisfræði I, efnafræði I, staðtölufraði, erfðafræði og sálarfræði fyrir lækna, nema hann hafi hlotið lágmarkseinkunina 7.

Nái stúdent ekki tilskilinni lágmarkseinkunn í einhverju prófi, eða prófhluta, má hann þreyta þann prófhluta aftur að ári liðnu, enda séu ákvæði um heildarnámstíma því ekki til fyrirstöðu.

Ætlast er til þess, að stúdentar skuli ljúka prófi þegar í nóvember á fyrsta námsári og síðan í lok hvers námsárs. Meira en 8 ár mega ekki liða frá skrásetningu til lokaprófs, nema stúdent hafi verið veikur eða fengið leyfi deildarinnar til rannsóknarstarfa.

Læknisskoðun.

Um læknisskoðun læknanema visast til 33. greinar, en þó með þeim breytingum, að læknisskoun skal fara fram árlega.

2. gr.

V. kafli D. Heimspekideild, 54. gr., orðist svo:

54. gr.

I. Kandidatspróf.

Að loknu B.A.-prófi í tveimur greinum, þremur stigum í hvorri, er stúdent heimilt að ganga undir kandidatspróf (cand. mag.-próf). Kandidatinn skal eigi síðar en þremur misserum áður en hann gengur undir prófið hafa valið sér, í samráði við kennara, hæfilega afmarkað svið í aðalgrein, kjörsvið, sem hann kynnir sér rækilega. Prófið hefst á ritgerð úr kjörsviði kandidatsins. Eigi má liða meira en ár, frá því að kjörsviðsritgerð er skilað, þar til hinn hluti prófsins hefst.

Kandidatspróf eru þessi:

a. Kandidatspróf í íslenzku.

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf í íslenzku og annarri grein, getur lesið til cand. mag.-prófs í íslenzku. Kandidatinn velur sér aðalgrein, málfræði og sögu íslenzkrar tungu eða íslenzkar bókmenntir, skýring þeirra og sögu, og kjörsvið innan hennar. Hin greinin er hliðargrein.

Heimilt er að áskilja nokkra þekkingu í öðrum norrænum málum og/eða bókmenntum, svo og í öðrum germönskum málum.

b. Kandidatspróf í sagnfræði.

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf í íslenzku og annarri grein, getur lesið til cand. mag.-prófs í sagnfræði. Kandidatinn velur sér aðalgrein, sögu og menningar-sögu Íslendinga eða almenna sögu, og kjörsvið innan hennar. Hin greinin er hliðargrein.

Nám í hliðargrein er fólgið í viðbótarnámi í þætti greinarinnar eða tímabili, er kandidat velur sér, samkv. reglum, er deildin setur.

Í aðalgrein er prófið bæði munnlegt og skriflegt, en í hliðargrein aðeins munnlegt. Einkunnir eru 5 alls: Meðaleinkunn úr B.A.-prófi, einkunn fyrir heimaritgerð og þrjár einkunnir fyrir prófúrlausnir, tvær í aðalgrein (fyrir skriflega og munnlega úrlausn) og ein í hliðargrein.

c. Kanidatspróf í ensku.

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf í ensku og annarri grein, getur lesið til cand. mag.-prófs í ensku. Kandidatinn velur sér aðalgrein, enskt mál, málfræði og sögu, eða enskar bókmenntir, skýring þeirra og sögu, og kjörsvið innan hennar. Hin greinin er hliðargrein. Hluti af prófi í hliðargrein skal sýna hagnýtt vald kandidatsins á ensku máli, í ræðu og riti, og stenztt hann því aðeins prófið, að hann hafi hlotið, auk tilskilinnar meðaltalseinkunnar (sbr. 68. gr.), hið lægsta einkunnina 7 í þessum hluta prófsins.

Nám í hliðargrein er fólgið í viðbótarnámi í þætti greinarinnar eða tímabili, er kandidat velur sér, samkv. reglum, er deildin setur.

Prófin eru bæði skrifleg og munnleg, en þó getur deildin ákveðið, fyrir kandidatspróf í hverri grein, að í hliðargrein skuli aðeins prófa munnlega eða einungis skriflega. Einkunnir eru 5 alls: Meðaleinkunn úr B.A.-prófi, ein einkunn fyrir heimaritgerð, sem hefur tvöfalt gildi í sagnfræði, og þrjár einkunnir fyrir prófúrlausnir, tvær í aðalgrein (fyrir skriflega og munnlega úrlausn) og ein í hliðargrein.

D. Heimilt er að stofna til cand. mag.-prófa í öðrum greinum, eftir að prófessor hefur verið skipaður í greininni.

II. Meistarapróf.

Að loknu B.A.-prófi er stúdent heimilt að ganga undir meistarapróf (mag. art.-próf). Hann velur sér að meginviðfangsefni eina prófgrein, en innan þeirrar prófgreinar nánar afmarkað svið, kjörsvið, er hann skal rannsaka visindalega. Hann skal semja ritgerð um efni úr kjörsviði. Skal kjörsviðsverkefni innt af hendi á undan öðrum hlutum prófsins. Auk þess flytur stúdentinn fyrirlestur í heyranda hljóði og fær 8 daga til að semja hann.

Meistarapróf eru þessi:

a. Meistarapróf í íslenskum fræðum.

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf í íslenzku og sagnfræði, þrjú stig í hvorri grein, getur lesið til meistaraprófs í íslenskum fræðum. Prófgreinir eru þrjár: málfræði og saga íslenzkrar tungu, íslenzkar bókmenntir, skýring þeirra og saga, og saga og menningarsaga Íslendinga.

b. Meistarapróf í norrænum málum.

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf í norrænum málum, þar af þrjú stig í íslenzku, getur lesið til meistaraprófs í norrænum málum. Prófgreinir eru tvær: málfræði og saga norrænna mála og norrænar bókmenntir, skýring og saga.

Prófin eru bæði skrifleg og munnleg. Einkunnir eru tvær: ágætlega hæfur (admissus cum egregia laude) og hæfur með lofi (admissus cum laude). Stúdent stenzst ekki prófið, nema aðalritgerð sé metin til 1. einkunnar og einnig aðrir hlutar prófsins samanlagðir. Prófessorar dæma einir um meistaraþróf.

Kandíðats- og meistaraþróf skulu vera í áföngum, og skal hvor (hver) prófgrein vera sérstakur áfangi. Til að standast prófið skal stúdent hljóta tilskilda lágmarksmeðaleinkunn samkv. 68. gr. í hvoru (hverju) áfangaprófi. Síðari (síðasti) áfanginn skal ætíð vera próf í kjörsviðsgrein (aðalgrein).

Við hvert kandíðatsþróf sérstaklega, svo og við meistaraþróf í norrænum málum, er deildinni á sama hátt heimilt að skipta prófi í aðalgrein í tvo áfanga. Nú er prófi í aðalgrein við kandíðatsþróf skipt í tvo áfanga, og skal þá vera ein einkunn, fyrir skriflega og munnlega úrlausn sameiginlega, í hvorum áfanga fyrir sig.

Stúdent skal hafa lokið síðara (síðasta) áfangaprófi eigi síðar en á áttunda misseri, talið frá og með því misseri, er hann gengur undir fyrra (fyrsta) áfangaþrófið. Ef út af bregður, falla fyrri áfangapróf úr gildi.

Stúdent er heimilt að ljúka öðrum prófum en prófi í kjörsviðsgrein (aðalgrein), áður en hann skilar kjörsviðsritgerð.

Nánari reglur um námsefni til cand. mag.- og mag. art.-prófa setja prófessorarnir í hlutaðeigandi greinum.

3. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast gildi við upphafi háskólaársins 1970—71, að því er læknaeild varðar (1. gr.), en þegar í stað, að því er heimspekideild varðar (2. gr.).

Í menntamálaráðuneytinu, 20. október 1969.

Gylfi P. Gíslason.

Knútur Hallsson.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 2. desember 1969 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum:

1. gr.

Fyrirsögn F-liðar V. kafla og fyrirsögn 56. gr. orðist svo:

„F. VERKFRÆÐI OG RAUNVÍSINDAEILD.

56. gr.

Kennsla og nám í verkfræði- og raunvísindaeild, svo og um stjórn deildarinnar.“